

Samlingspolitik, der skal dæmme op for det sociale Lovgivningsarbejde.

Til Slut vil jeg gerne sige et Par Ord om Socialdemokratiets Forhold til den nuværende Regering og navnlig til den nuværende Forsvarsminister. Han udtalte sig forleden bittært mod Socialdemokratiet, fordi det havde angrebet ham stærkt. Han sagde, at vor Stilling overfor ham var en dobbelt, skiftende, eftersom den politiske Situation skiftede. Men det er ikke Tilfældet. Socialdemokratiets Stilling overfor ham er ikke anderledes nu end før. Den er ikke dikteret af personlige Grunde. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte forleden, at han havde ønsket og ønskede endnu, at Forsvarsministeren kunde have faaet Lejlighed til at rense sig for Rigsretten. Det ærede Medlem udtalte, at det var hans Anskuelse, at den højtærede Minister vilde blive frikendt. Den højtærede Minister sagde, at deri ligger i Virkeligheden, hvad man mener om ham og hans Stilling, men man siger og skriver noget andet. Der er dog ingen Uoverensstemmelse i den Stilling, vi have indtaget og indtage overfor den højtærede Forsvarsminister. Vor Stilling til ham maa ses ud fra det, der skete den 8. September, og ikke ud fra noget andet Synspunkt. Umiddelbart efter denne Katastrofe indgav Ministeriet J. C. Christensen sin Afskedsbegæring. Jeg har set det fremsat i Blade fra forskellige Partier og ogsaa hørt det udtale, at Ministeriet J. C. Christensens Afgang ikke skyldtes det, der skete den 8. September i Fjor, men derimod en Uoverensstemmelse om et bestemt militært Spørgsmaal mellem Hans Majestæt Kongen og Forsvarsministeren, den daværende Konseilspræsident. Jeg ved ikke, om denne Uoverensstemmelse var til Stede. Jeg tør ikke sige noget om, hvorvidt den var den egentlige Grund til, at Ministeriet maatte gaa. Men overfor Offentligheden blev det sagt, at Ministeriets Tilbagetræden stod i Forbindelse med det, der skete den 8. September. Men naar det er Tilfældet, bliver det uforstaaeligt for det langt overvejende Flertal af det danske Folk, at den daværende Konseilspræsident, uden at der er kastet noget virkeligt Lys over hans Forhold til Katastrofen af 8. September, atter kan indtage en Plads ved Ministerbordet. Jeg tror ligesom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ikke, at den ærede Minister vil blive dømt ved Rigsretten, da det, der kan lægges ham til Last i hans Forhold til Albertikata-

strofen er af politisk og moralsk Karakter, og paa det vil han ikke blive dømt ved Rigsretten, men for den store, almindelige Opfattelse vil det staa saaledes, at der er noget, som ikke maa komme for Dagens Lys. Det gaar nu ikke an saadan at udæske den offentlige Mening og Retsbevidstheden i vort Folk. Der er baade i By og paa Land ved at brede sig en stærk Mistro og Mistillid til ledende Mænd i det offentlige Liv. Man kan mænge Gang, ogsaa paa Steder, hvor man ikke skulde tro det, og hos Folk, hvem man skulde tiltro en bedre Forstaaelse, høre Udtalelser som disse: Ja, Alberti bliver naturligvis ikke dømt, saa det betyder noget; han faar ikke den samme Straf, som en anden vilde have faaet, der havde gjort sig skyldig i en tilsvarende Forbrydelse. Naar man saa siger: Jo, De kan være ganske overbevist om, at han bliver dømt til 8—10 Aars Tugthus, og at han vil blive sendt i Tugthuset, saa mødes man med den Modforestilling: Ja, men hans Behandling der bliver ikke som de andres.

Der er ikke Tvivl om, at det vilde være i vort Lands velforstaaede Interesse, om den højtærede Forsvarsminister selv krævede fuldt Lys over det Forhold, han har staaet i til Begivenhederne den 8. September. Der er saa meget mere Grund for os til at forlange det, som det ikke med Rimelighed kan siges at være nødvendigt, at den nuværende Forsvarsminister allerede nu igen indtog en Ministerstilling. Var det virkelig de 27 Repræsentanters Mening, at Forsvarsspørgsmaalet skal løses, var det virkelig deres oprigtige Anskuelse, at nu skulde vi have Forsvarsspørgsmaalet løst paa den og den Maade, behøvede de jo aldeles ikke for at faa det løst netop at have deres Fører paa sin nuværende Plads. Det kunde akkurat lige saa godt løses uden ham som med ham. Og for Resten løses det Spørgsmaal jo slet ikke, det bringes slet ikke nu til en Afslutning. Kampen mod Militærvesenet vil blive endnu haardere, endnu skarpere end hidtil efter det Forlig, der nu er sluttet. Det vilde ogsaa se daarligt ud for det danske Folk, hvis der ikke blev rejst en Kamp mod det Forlig, der for en lang Aarrække vil binde Statskassens Midler, saaledes at der ikke bliver Rum for virkelige sociale Reforme, og saadanne trænges der haardt til. Den økonomiske Situation er jo saaledes, at vi nylig have maattet stifte et stort Statslaan, og naar disse Love skulle føres ud i Livet, bliver det nødvendigt at laane igen. Selvefølgelig kunne vi Social-